

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

TOAMNA

Gonită de emoții, de soare și căldură
Sosiși grăsună toamnă din vilegiatură
Cu coșurile pline de-atâtea bunătăți
Ne-aduci belșug în toate, ca și de alte dăți,
Belșug ne-aducil în varză, bostani, literatură,
Belșug în învârteală și în prosticultură
In planuri bogăție, și'n fraude belșug
Belșug în sărăcie țăranului la plug.

Țăranul astăzi dacă mai face pe ursuzu,
Cică de-o vreme 'ncoace-i lipsește cucuruzu
Ori că din grâul mândru ca aurul el n'are
Un bob pentru colivă, — l'a dat pe tot în dare, —
Dară așa e lumea, în veci nemulțămită
Și sbiară contra celor ce-alunecă'n ispită,
Cari nu vreau ca porumbul prin gări să mucezească
Iar patrihoții noștri să nu se... învârtească.

Țăranul, — talpa țării, — bătut de Dumnezeu,
Din care toți excrocii își fac opinci din greu,
El duce greutatea lui Manea, Fălcoianu,
In dare, — când lipsește, — tot el aduce banu
Că de-am ucis bandiții din codrii și din bălți
Avem bandiți în fracuri la cluburi, pe la cărți
Cari fură milioane mai rău ca în Vlășie
Lăsând dup'a lor urmă doar neagră sărăcie.

Te 'ntorci slăvită toamnă când roadă dau toți pomii,
 Când roade dau acuma din greu și agronomii,
 Și după grea căldură ei pleacă la răcoare
 Căci le-a fugit pământul „lucrat” de sub picioare,
 Când Manea, ca'n romane pe-a soacrei sacră glie
 S'a dat lui Aghiută, căci lui i-a fost solie,
 Când domnul Fălcoianu, cu fălci budgetivore
 La Văcărești plecat-a în tihnă să devore
 Toți cartoforii care l'au stors și vlăguit,
 Mă'ntreb oare Tomescu de ce o fi murit?

E toamnă-acum în țară și nu mai e căldură
 Cu-atâtea milioane scăpa de tevatură,
 Avea potop de vile și-atâția mușterii,
 Putea să speculeze cu miile de mii,
 Avea lachei la poartă, mașini șoferi, argat
 Ba ajungea la urmă, — mai știi, — și deputat
 Căci doar deatâtea cazuri avem acuma parte,
 Escrocii și mișei se plimbă'n libertate,
 Sfidează pe-ori și cine, sunt membri 'n comitete
 Morala li-e pe buze 'n toasturi la banchete
 Căci banul este apa cea vie fermecată
 Ce curăță tâlharii de-ori și care pată.

Potop de inundații ți-a întregit cortegiul
 Tu cu pârtaș madamo, n'ai așteptat prilejul
 S'aduni politicianii în Cameră la sfat
 Ci pela *parțiale* ne-ai pus pe alergat
 Iar tocmai când de varză, de bulion și lemne
 Ne arde-acum mai tare, tu iar ne dai probleme
 Cum să mințim mai bine ca țara să ne-asculte
 Să spunem că acuma pe șesuri și la munte
 Vintilă nu ia dare și țuică-avem destulă
 C'avem prisos de toate, că țara e sătulă
 Că sărăcia de-astăzi și criza 'ngrozitoare
 Sunt floare la ureche... Ne-o crede țara oare?
 Când nu-i porumb în vatră și-i scorojit hotarul
 Când foamea e 'n ogradă și gol este hambarul
 Când bani nu-s printre oameni și dările sunt grele
 De geaba cerci ca votul să-l capeți cu momele,
 Sătul e-acum țaranul de jafuri și de furt,
 S'a ars cu zeama acră, — azi suflă și'n iaurt.

Veniși grăsună toamnă din vilegiatură
 Și ne-ai găsit cu toate într'o harababură
 Incât nici n'avem grije că ești acum la noi
 Știm că cu tine-odată și multele nevoi
 S'abat pe capul nostru ca și de alte dăți...
 Cum nu ni se apleacă de-tâtea *bunătați*?!...

Țepeluș.

Chiuituri

Eu la joc mama la joc
 Și mălaiu ars pe foc
 Dă fuga și ia vatraiu
 De vrei să mai scapi mălaiu

Frunză verde lemn sucit
 Cine drac a auzit
 Nevastă cu ibovnic
 Și fată cu copil mic!

Are mama fată mare
 Cu picioare răschitoare
 Cu dinți galbeni de mâncare
 Și cu floare'n cingătoare

Mândr'o vai frumoasă ești
 Colea, când te rumenești
 Iar când ești nerumenită,
 Ești ca dracul de urâtă.

Vârța de pe diri noi
 Și-a luat crătințe noi
 Dar cam pute-a usturoi
 Și-i cu ochi ca de broscoi.

Lelița la brâu cu zale
 Și la gură cu zabale
 Aruncăți tu zalele
 Vezi de-ți șterge balele!

Badea înalt cât o plută
 Lelea mică și limbută
 Badea înalt cât un cireș
 Lelea cât un fedeleș!

Mândro ești ca un husar,
 Minte n'ai nici d'un crețar.
 Asta mândro-a bine nu-i:
 Azi a mea și ieri a lui
 Și mâne a nu știu cui
 Poimâni te dau dracului.

Să mergem, frați, la școală

În zare trec în stoluri, tacute rândunele,
 Și calda poezie o duc în sbor cu ele,
 Rămâne trist Septembrie cu bruma în șuvițe
 Împartășind durerea blăjinelor lelițe.
 Tot aurul, ce toamna î-l lasă moștenire
 El li l-ar face zestre, de le-ar găsi un mire.

Dar nu. Și'n altă parte el ochii și-i îndreaptă :
 Deschisă, poarta școlii poporul și-l așteaptă.
 În vasta fauriște a harului ceresc
 Boboci cu caș la gură în cete năvălesc,
 Zgâesc cu groaza ochii la bațul lui «Tătucu»,
 Pe când subt nas le-atârână ca lumânarea mucu,
 Simbolul sfintei facle a gingașei Athene,
 De-aceia dau din gură, umflându-se în pene,
 «Să mergem frați la școală, că-i timpul să'nvățăm,
 O zi noi să nu pierdem și bravi să ne purtăm,
 Românul, de nu'nvață, în lume e pierdut
 Și nici o pricopseală în viața n'a făcut».

Veniți, luați lumina, să știți să sariți gardul,
 Să știți cum se înalță în viața cumulardul,
 Și cum averea crește, când nu-ți dai socoteala,
 Ce scară catra ceruri e chiulul și 'nvârteala
 Și cum câștigă stima poporului prostit
 Navlegul care știe cei tragerea la fit.

Veniți, copii salbatici să ascultați povăța
 Din care veți pricepe cum nu este viața,
 Cum boii trag pe brazda ca hoții să ia roada,
 Și cum ș'ascunde capul, ca să conducă coada.
 Cum moare'n umbra cinstea și bune obiceiuri
 Ca să triumfe cel uns cu feluri de uleiuri,
 Cum cade mintea clară și istețimea vie,
 Ca să se 'nalțe secul ce pute de prostie.
 Si cum se stinge 'n lipsă neobosita muncă
 Iar lenea te împoășcă cu aurul ce-arunca.
 Vedeți în ce mizerii se prăpădesc iloții,
 Pe când, stidând, belșugul îl înșăcăra hoții.

Copile, ce'n privire purtați un strop de soare,
 Veniți, căci vă așteaptă ilustre profesoare.
 Magistre ce 'nvățara de rost regulamentul
 Și știu, ca pe rahatul, să'nghită complimentul.
 Vedea-veți cum pricepe năstrușnica lelița
 Din ori și ce elevă să facă croitorită.
 Convinsă că la lecții gândește numai boul,
 Va va sili să-i coaseți în nopți târzii trusoul,
 Căci pentru ea progresul știut este că nu sta
 Decât doară în aia ce poarta pe subt fustă.
 De protestezi, **est modus în rebus**, dragă fată,
 Căci ea pe tabla neagră te rastignește 'ndată,
 Și, dacă, la muștrare, te-arați mai indolentă,
 În lunie de sigur te lasă repetentă.

«Sa mergem, frați la școală, e timpul să 'nvățăm,
 Dar și pe la inspector din când în când sa dăm,
 Că, de-om tăcea ca proștii, ca'n încheiatul an,
 De toată 'nvățatura va fi aman, aman!»

Lerui-Ler.

Liberalii și Faraonii

Liberalii au ajuns la cîrma țării grație prieteniei ce au legat cu nația tuciurie a lui Dada Ham. Cu ocazia alegerilor toți vracii țigani, cari știu să facă dintr'un leu doi, și-au pus la contribuție istețimea și au scos prin farmecele lor din urne o majoritate liberală, de ție mai mare dragu de ea.

Dar nicăiri mai mult ca în județul Sibiului faraonii n'au lucrat cu mai mult zel. Aici ciobanul poet Soricu, — artist la artist, — s'a adresat țigăniei artistice cu următorul manifest scris în graul conaționalilor lui Rabindranat Tagore, față de care și prefectul Regman are adâncă evlavie:

MORE PRALALE

„Acen soare chei ceci alei
 Brăteanu vo hin col manus
 ciore vo ineas tana col ma-
 nusen ol ciore chain chere
 buchii vo hin o marad ad

*amaro den cingar te jivel o
 partido liberalo te nicheren
 ciacipo e lenia e ciaci”.*

Pe limba daco-romană asta ar veni cam așa: Fraților, stați toți pe lângă linia dreaptă a lui Brătianu. *El este părintele nostru.* El este prietenul oamenilor săraci. El a dat pământ muncitorilor. Strigați cu toții să trăiască partidul liberal și votați linia dreaptă.

Că Soricu s'a adresat țiganilor cu vorbele «Fraților», pot adeveri neprihănitele lelițe că a fost în ton.

Ca Brătianu e *părintele*, adevă *bulibașa* drâmbarilor și ciurarilor acum aflarăm. De n'ar fi fost chestia cu alegerile n'am fi știut-o. Dar ce-o fi cu *linia dreaptă* a șefului liberalilor? Nu-i vre-o laudă, așa ca să vâneze simpatia femeilor? Ca pe această simpatie a contactat mult în alegeri și prefectul Regman, care e foarte

ocupat acum cu redactarea unei adrese către indianul Tagore, prin care îi aduce omagiile sale pentru ajutorul dat de toată suflarea țigănească, în alegeri.

Din cremenea lui Amnariu

Încă orice tinăr, care, pentru amor nefericit, și-a luat viața, a răs la bătrânețe de măgăria tinerețelor sale.

*

O întocmire înțeleaptă a naturii e și aceia că oricât de iute să moară omul îi mai rămâne destul timp să se despărțească de suflet.

*

Sunt femei și măritate în a căror societate moralitatea nu mai e sigură de numele său cel bun.

*

Eu nu cunosc popă gr. catolic care, pe lângă o năporojnă gr. or. e gata a-și da sufletul flămânzind pentru credința ce profesază și viceversa.

*

Mulți episcopi se îmbracă cu virtuțile lor, de aceia sunt așa de ușor îmbrăcați sufletește.

Incep lectiile

— *Invățătorul*: Pe unde să varsă Dunărea în marea neagră ?

— *Elevul*: Pe cele trei brațe: *Sulia Chilia* și *Sfântu Gheorghe*.

— *Invățătorul*: Mai zi odată boule și începe dela Sf. Gheorghe.

— *Elevul*: Dunărea să varsă pe cele trei brațe: Sf. Gheorghe *Sulina* și *Chilina*.

Mica publicitate calicească

Oferim premiu gras aceluia, care ne va dovedi, că a găsit în o cutie de chibrituri de-a Regiei, chibritele toate cu vârf.

Numim imediat în slujba de Director general de cale ferată, pe cel ce ne va putea arăta dela războiu încoace o săptămână, în care trenurile noastre să fie mers anormal, adică fără ciocniri, fără deraieri, fără întârzieri, toate luminate și toate încălzite.

Căutăm un ghicitor, care să ne spună din stele, ce

este și ce va fi cu școala «anormală» din Avrig.

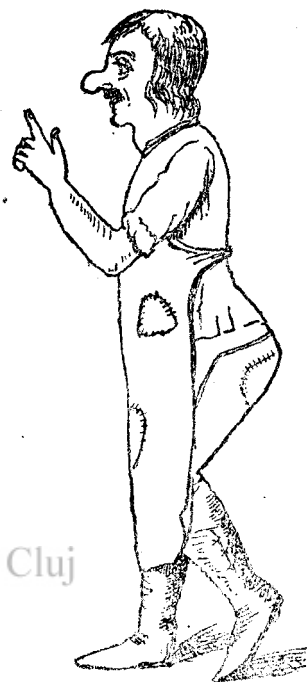
Leacuri bune contra bataturilor la picioare; durerii de cap și de stomac s'a dovedit că sunt calcăturile de automobil. Vindicare repede și sigură. I-l recomandam cu toată căldura cetitorilor noștrii, cari nu-și plătesc abonamentul.

Cine a găsit banii furăți în ultimul timp din visteria statului, să-i înapoieze imediat, ca să poată plăti statul la timp lefurile funcționarilor.

S'a găsit un roșu de buze, un ștanișal cu făina

și o rochie până din sus de ghenunchi. Amanunte la coana Gurădulce.

S'a pierdut drumul care duce spre Putere și teleguța care ducea bagajele. Găsiturilor le oferim premii. Adresați-va la partidul național-țărănesc.

Să luăm aminte

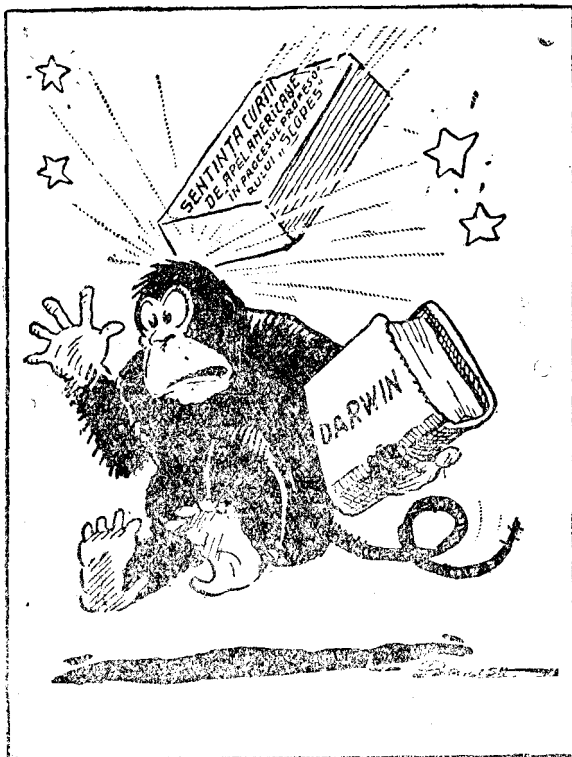
și să protestăm pentrucă:

— Tagedblatt-ul în Nr. 16254 din 4 Sept. c. face reclamă la Felixfurdő adică în românește băile Felix de lângă Oradea. Că o gazetă sasească să scrie în ungurește numele unei localități din România prea miroase a patyerus.

— Domnu Iorga nu e în Regența, de unde prin articolele din «Neam» vrea să rastoarne pe Patriarch.

— Nu se face în țară o fabrică de văcsăli de obraz și roșu de buze pentru prea fericitele noastre mueri. Ar avea statul un nou venit și ar mai da ceva spor la funcționari.

Origina

Strănepoții mei dragi, voi aveați profesori mai buni ca mine.

Hora Calicului

Mai țigane zi din strună
Tu sărac și eu calic
Tot trudim acum de-o lună,
N'ai nimic și n'am nimic.

Ca săracul știe-l focu
Ori de-adună, ori de bea,
Când își scutură cojocul
Nu sună nici-o para.

Când dă de vre-o hârțița
Ochi-l trag la fagadau,
Și strigă la crâjmărița
Și trânteste-un olalau.

Mângâindu-și porțioara
El închină pe la toți
Și sucindu-și mustăcioara
De prin crâjme nu-l mai scoți.

Dar mai zi măl din cea strună,
Ca n'oi plânge de necaz,
Cel puțin odată 'n lună
Să-mi mai fac un pic de haz.

Pe azi am două sute
Mâne-oi merge și-oi munci.
Ce zici neica crâjmărița
Pană-i lumea n'oi trăi.

Am un drag băiat acasă
Știe cărțile de-a rost,
Dar nu 'ncape 'n slujbușoară,
Ca-i român și-i de om prost.

Dar mai trage măi din strune
Tremure pământu'n loc,
Crâjmărița i-a mai pune
Mai stai și tu la un loc.

Și vlădica, ca-i vlădica
Să nu-l dai pe 3 crețari,
La săraci nu dă nimică,
Far' la domni și la măgari.

Ia mai umflă-te în pene,
Zi și nu dormi pe loc,
Crâjmărița și tu nene
Vreau să beau și vreau să joc.

P. I. Scorescu.

Dă-i cu Bănffy!

În Ungaria de ieri și de azi, cărțile de joc stau mai presus decât biblia sau cartea tuturor cărților.

Ungurii cât timp au stăpânit țări ce nu erau ale lor, au pierdut în jocul de cărți cel puțin atâta, cât s'ar putea scoate azi din ei vânzându-i pe toți la licitație publică în frunte cu Apony, Barabás și Szele Bela.

Și tot câștigul din această pierdere se află în punga lui Rothschild. Tot acolo se poate afla cea mai mare parte a rasei domnitoare din Ungaria.

Țiganii din Transilvania joacă un joc de cărți, al cărui nume s'a uitat. În acest joc asul sau tuzul de ghindă este cartea cea mai mare. Pe tuzul de ghindă țiganii îl numesc „Bănffy“. Care dintre țigani are pe tuzul de ghindă „dă cu Bănffy“ și câștigă jocul.

La Unicum domniile joacă po-pice. Bilele sunt de diferite mărimi, cea mai mare este „Bănffy“. Cine e sigur la mână „dă cu Bănffy“ doboară pe popa și pe celelalte opt lemne și face nouă puncte.

Agenții electorali au câte o măciucă națională cu nod la vârf „Bănffy“. Când alegătorii vin la vot „li-se dă cu Bănffy“ și iasă din votul lor candidatul guvernamental.

Puștile, care bat bine încă se cheamă „Bănffy“. Astfel Tomescu, Munteanu, Terente, Cocos, Niculiță încă au „dat cu Bănffy“ după mulți jandarmi și poterași, la urmă și pe ei i-a răpus tot Bănffy.

Ultima dată au „dat cu Bănffy“ Fălcoianu și Tomescu, Manea, Vintilă și companiștii făcând o curățire generală prin banii statului.

Acum procurorul le va da și lor ultima mângăiere tot cu Bănffy.

Bătăia dela Făgăraș.

— De ce o fost bătăia la Făgăraș?

— Ca să nu poata zice maniacii, că n'au fost alegeri libere. Au facut și ei ce-au vrut.

Scrisoare Corpului de Arbitri din Sibiu

Imi iau voie să Vă rog *prea umil* domnilor „Suverani“ pe terenul de football, ca acum când se încep campionatele de toamnă să mai intercalați între articolii regulamentului d-voastră și următoarele:

1. Dl „suveran“ are datorința să arbitreze numai jocul celor 23 fotbaliști, să nu se mai lase influențat, să nu-l enerveze strigătele publicului spectator, care nu cade în arbitrajul său. Prin urmare din cauza acestuia să nu mai întrerupă jocul în viitor. Arbitrul să-și închipue că este în țara „Hotentofilor“, și că acela-l admiră ce bine conduce jocul.

2. Arbitrul să fie punctuos, să înceapă jocul la ora fixată.

3. Ținând cont de starea financiară a societăților sportive din regiune să delege pentru jocurile de campionat din Mediaș, numai arbitri din acea localitate. Să facă un examen de arbitri, poate vor găsi arbitri mai slabi între cei noi.

4. Se svonește prin Sibiu tot mai mai mult de *unele guri rele* că un domn arbitru ar fi lovit pe un jucător cu „ceruza“. În interesul *suveranității* arbitrilor este de dorit a se cerceta cazul din oficiu. Până la clarificarea „Făcătorei“ va mai arbitra oare? Ar fi păcat să fie stânjenit, având sistemul său admirat de spectatori: deși este arbitru de clasa I când conduce, vede 44 jucători înaintea sa, președintele

„face“ cu steagul pe linia de taci, îi dă semn când să sufle în... fluer, dacă se întâmplă vre-o neregulă în mijlocul terenului.

5. În viitor se va arbitra și pe noroi, dacă este frig, chiar că la finea luni April a. c. jocul se va disputa, iar arbitrajul se poate face în *cojoc*, dacă însă s'ar întâmpla să *picure* arbitrul să aibă la dispoziție *ploier*, să nu mai ajungă în situația neplăcută de a sista jocul cu câteva minute înainte...

Aceasta este prea umila rugămintă a publicului din Sibiu, a cărui interpret este devotatul D-voastră.

Țepeluș.

Jalnica tragodie a lui Nae în Sulina.

Și s'o vezi pe coana Lina
Cum mai cântă, bat-o vina,
Tot doinind cu piculina
Tocmai în portul Sulina.

Cum ajunge Nae-aici
Lina-i cade cu lipici;
Și-o iubește și-o cinstește
Și misia-și cheltuește.

Intr'o seară prea frumoasă
Cu-o lună maestoasă
Nae plin de reverie
Se plimbă în pălărie.

Se credea un brav pandur
Și se fudulea cu Schnur.
Se credea chiar Vladimir
Dar noi îi dam cu „sictir“.

Din senin el se aprinde
Fuge de nu-l mai poți prinde:
'I fermecase o grecoaică
Cu mlădieri de leoaică.

Ea se plimbă grațioasă
Privind Dunărea spumoasă
Iar Nae, trecut cu firea,
Pregătește urmărirea.

Vrea să o examineze
Incepe crunt s'o fixeze
O privește ca prin ciur
Că doar de-aia e pandur.

Șmecheră pe ea stăpână,
Fata — vorbesc de cartoață —
Ii pune lui Nae'n mână
Florica, o garoață!

Nae emoționat,
O tratează c'un rahat;
El se'nnoaie ca o turtă
Și-o mângăie peste burtă.

Fata nu zice nimic
Și-și mângăie-al său... amic;
Nae dulce-o giugiulește
Misia-i fâgăduiește.

Și când bravul nost'pandur
Strânge grecoaica de braț,
Il apucă dor de maț
Și-un fânțar-l împunge'n Schnurr.

El se mișcă și crâșnește
Moțu 'ncepe ca să-i cânte
Grecoaica să se frământa,
Bietul Nae 'ngălbenește.

După ce mai merg un nod
Grecoaica îl ispitește;
Dar Nae-i mărturisește
C'o uitat scutele 'n pod.

Fata-l pipăie în pripă
El bea violent din pipă
Și'ncearcă s'o potolească
Dar ea-i gata să-l plesnească.

Nae 'ncearcă să se scuze
Și misia să-i refuze...
S'o fi văzut pe grecoaică
Transformată în leoaică.

Cum l-a prins pe el de Schnurr,
l-a tras un picior în spate

Și i-a zis: „Nerușinate!”
Așa face un pandur,

la damele dela... cheu,
Și-apoi strigă: „Aoleu!”
Mi-am uitat scula în pod,
Cum face doar un nărod?

Hai sictir, chir Nicolae,
Cu amorul foc de pae;
Credeam că ești exponent,
Te găsec un impotent.

Cară-te de prin prejur
Cu baston, cu tur, cu Schnurr
Și nu-ți mai permit Nic-sir
Nici să mai mă pupi... Te'njur

Și de mamă și de tată
Că nu știți ce'poate-o fată
Care e de neam grecoaică
Cu aliură de tigroaică!

Nae scapă ca din pușcă
Și de ciudă Schnurru-și mușcă
Și iată că chiar acum
Îi pleacă vasul la drum.

Și așa Nae, bată-l vina,
Părăsește trist Sulina,
Și- petrece coana Lina
Sdrâncânindu-și mandolina. —

Iulie 1927 Sulina.

și ucenicii fariseilor pos-
tesc?».

Când a văzut țiganul că
și la evanghelie vorbește
tot de post, s'a scărpinat
dupa ciafă, răsturnând o e-
vanghelie cât a metropoliei:
«Hapoi, mânca-te-aș, dom-
nule sanatoriu, și dupa ce
ne-am luptat cu hai cu cariga
tot de post ne aduci aminte?
La astea sanatoriul a ras-
puns: — «Nu sunteți voi
ucenicii mei? Nu sunt eu
Ion? Nu spune la evanghe-
lie că ucenicii lui Ion tre-
buie să postească? Postu,
more pralale, ca altfel va
prea îngrășați și nu vreau
să vă pierd!!!

Din invențiile docto- rului Ionel Dordea Buruiană

Rog pe omul suferind
Și când va avea vr'o boală
Mă găsește 'n șop dormind,
Iar cu lingura din oală
Voi constata a lui boală
Și cum sunt tăun din fire
Îi voi da de lecuire
Capul de-l va durea un pic
Îi pun apă la buric
Iar de va avea vr'o rană
Îi voi pune buruiiană
Dacă și cu aste burueni
Tot va mai avea dureri
Voi mai pune și tărăță
Dela Eva lui Toderiță
Iar la alte multe boale
Voi mai îndesa de foale
Toți bolnavii ce vreți viață
Veniți la buruiiană creață
Căci după cum vedeți
Eu sunt doctorul isteț
De cu a mele burueni
Știu să vindec de dureri
Căci am mai vindecat pe Boca
Eu specialist în poca — poca.

Evanghelia Țigănească

După-ce ciropinele au
votat pe liberali, senatorul
Soricu a promis fie cărui vai-
vodă câte o evanghelie în
țigănește.

Vrând să se ție de cu-
vânt, căci cu baragladinile
nu merge să-i amâni după
o zi pe alta, veteranul se-
nator a răscolit tot Bucu-
reștiul să găsească ediția ti-
părită în țigănește. La so-
cietatea biblică a găsit însă
numai evanghelia lui Marcu
intitulată: «O Evanghelia le-
zus Kristusester pala Mar-
cus».

Afurisită coincidența. Mar-
cu ursul Calicului, pe care'l
joacă țiganul număr de nu-

măr, n'a putut să nu apară
el întâi și cu evanghelia.

Armat cu sfânta carte,
diavolul de senator a nime-
rit la Nicolae Sârbu din No-
crih și a prins să-i citească
versetele despre post:

«Ta o sichermangere o
Iohanester ta o farizeeste
chana buteder moli ci Ta
feudeule leste: Hosche cha-
ma o sichermangere o o lo-
haneseste ta o farizeenger
buteder moli ci?» pe ro-
mânie: «Și ucenicii lui Ioan
și fariseii aveau să pos-
tească. Și vin și zic lui:
Pentru-ce ucenicii lui Ioan

Popa Colac și popa Pupăză.

Colac: Cum mai stai tu cu parohienii tăi soațe?

Pupăză: Ca cioara'n par! — Acum 20 de ani, când m'am făcut popă aici 'mi-au promis ferdele, acum nu'mi mai dau nici mierță, zicând, că executorii de dare le iau, ce au, cu găleata!

Colac: Voi uniții aveți cel puțin porțiunile canonice!

Pupăză: Da, avem! — Eu cei puțin am atâtă porțiune canonică, de toți canonicii din Europa s'ar putea canoni în ea, cu deosebire, decând mi'o gunoesc cu ciocărlile!

Colac: Te abați de la întrebare soațe — eu, cu întrebarea mea, cum mai stai tu cu poporenii tăi? — am voit să aflu, dacă ți-a trecut vrutul la calvinism?!

Pupăză: Treacă de pe mine la turcism, numai să-mi dea ferdele!

Colac: Batăr de s'ar face turci! — Turcii's cel puțin oameni de omenie, și buni creștini, dar' ai voștrii, precum se scrie în gazete, se fac calvini!

Pupăză: Parohienii mei, chiar calvini să se facă, tot nu-i ia dracul!

Colac! Dracul n'a avea ce face, decât să se bage în parohia ta, unde nici tu n'ai ce mânca!

Pupăză: Atunci bage-se'n parohia grecilor din Brașov, care dispun de sute de mii, și n'au popă!

Colac: Oho da Stinghe ce-i, nu-i popa grecilor din Brașov!

Pupăză: Ba el, câtă minte are, ar fi, dar' dracul, că grecii nu mai vreau să fie parohienii lui, ear' păstorul fără turmă, e ca ciobanul fără strungă! — Dacă Stinghe mai vrea să mâne greci în strungă, nu-i rămâne alta, decât să se mute la Blaj!

Colac: Pe grecii voștrii din Blaj înzadar îi mai mâni în strungă, aceea nu mai dau lapte, au sterpit cu totul. — Apoi Stinghe nu-și spală gura la Dumnezeu pentru greci uniți!

Pupăză: Atunci rămâe cu gura nespălată!

Colac: Nu te doare pe tine capul lui Stinghe! — Acesta'și face, ca mâne, o parohie de meseriași, și nu mai are lipsă de grecii din Brașov, care numai de

aceea să mai închină lui Dumnezeu, pentru-că biserica lor are multe pițule!

Pupăză: Ei, și tu doar' nu te închini la Dumnezeu pentru pițulele, ce'ți dau parohienii?!

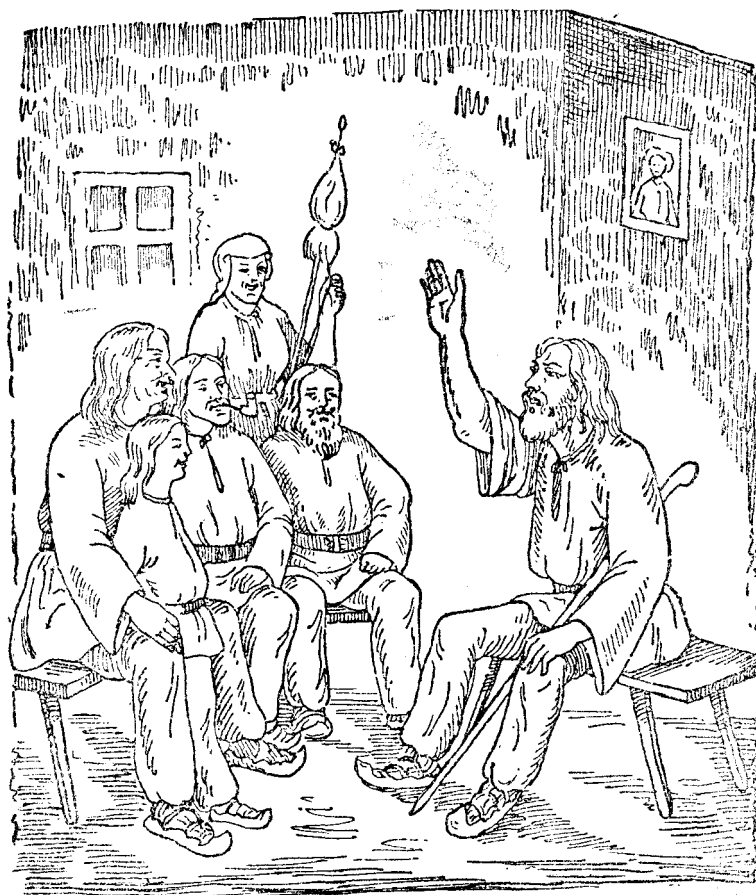
Colac: Eu cel puțin mă închin la Dumnezeu în limba poporului care'mi plătește, și, dacă Dumnezeu nu mă aude, poporul nu'mi poate imputa, că l'am mințit rugându-mă pentru el lui Dumnezeu! — Grecii din Brașov însă și-au uitat de mult limba, și dacă 'și vor aduce, în locul lui Stinghe, un popă grecesc, acesta se poate ruga și dracului pentru ei, de vreme ce ei nu mai știu boambă grecească!

Pupăză: Mă, Dumnezeu știe toate limbile, și d'aceea, pe grecii din Brașov îi poate lua dracul, și dacă popa lor se roagă lui Dumnezeu în limba grecească!

Colac: • Tu vorbești azi d'a boii-nchiși soațe: Bunădimineața Comșoae — mulg astă oae — da Comșa acasă-i — ba dă puțin — secațiar urechile — bog-deaprostea! — Eu țin, că popa să se roage lui Dumnezeu în limba poporului, care-i dă prescura de toate zilele. Popa, care se roagă lui Dumnezeu într'o limbă, pe care poporul n'o înțelege, e un șarlatan, întocma precum sunt teologii voștrii dela Gherla, care învață teologia latinește, sau ca cei dela Oradea mare, care o învață ungurește, pentru-ca, devenind popi, Dumnezeuul românului să nu-i înțeleagă, când să roagă la el, dar' ei tot să-și afle la români prescură de toate zilele. — Mă! Dumnezeuul românului știe numai românește, și românul n'are lipsă, ca Dumnezeuul lui să știe alte limbi! — dar' — adio — eu mă duc, că aștept pe protopopul în vizitațiune canonică. . .

Pupăză: Așteptarea-i sapa și lopata!

— Femeile strică numai stofa de haine deageaba. Nici nu se îmbracă, nici nu se desbracă. Mai bine ar umbra goale și banii cheltuiți pe haine din leafa bărbaiților s'ar putea duce pe altceva.

Stan Pățitul

În ziua de 30 Octomvrie 1884 s'a ținut în Avrig adunarea generală a Despărțământului Asociațiunii Nr. III. Era ziua cuviosului Ilarion și adunarea se poate număra între cele mai reușite. Președintele comitetului Despărțământului preacuviosul protosîncel, însoțit de domnul notar Voileanu și de 3 $\frac{1}{2}$ inteligenți din Sibiu, au fost primiți la capul satului de doi bețivi, cari zăceau în șanțul drumului. Cuvântarea de binevenire a ținut-o un cocoș din vârful cotețului lui Lazăr Mareș. Președintele a răspuns cu'n calduros «Hăș».

Din capul satului pâna la școala ilustrii oaspeți au fost lătrați de câni. Reprezentanta comunală se afla în corpore la cârciumă. Preoțimea locală nepeptenată fiind, într'un târziu a sosit și ea.

Adunarea generală a despărțământului a deschis-o președintele cu o memorabilă cuvântare, prin care cu referința la împrejurările locale, a arătat însemnătatea culturală a pieptenului. Cuvântarea a fost din partea publicului des întreruptă prin dese și sgomotoase scarpinări în ceafa.

După terminarea programului zilei a urmat un banchet splendid, pentru care primăria a belit extra un scaun și a tras pe frigare vre-o câteva calapoade.

Șirul toastelor l-a deschis președintele despărțământului golind paharul în vânt, unde o reprezentanță comunală ca cea din Avrig, de decenii, arunca însemnatele venite comunale. Notarul Voileanu, asemănând banchetul Avrigenilor cu abundența dela masa țigănului, care a înbuciat de

șapte ori în gol și odată fără pâine, s'a șters cu paharul gol peste buze într'ou fericirea celor flămânzi. Dr. Olariu înalțând glasul: «Preoții sunt sarea pământului» a încercat să bea dintr'un pahar gol pentru înflorirea hotarilor comunei Avrig, ce negreșit va urma, după-ce preoții comunali actuali se vor îngropa.

Cântările încă n'au lipsit; Oaspeților dupăce au mâncat de șapte feluri dintr'un bîld, au început să le corae mațele în corpore după cele mai sublime melodii. Vestitul cântareț clerical Popa sosind acasa și mâncând un cârnaț de savaladi, a cântat solo: «Pare-mi bine, că's satul, că flămând am fost destul».

Rezultatul financiar a fost peste așteptari. Comitetul despărțământului dupăce a plătit vama podului de peste Olt, s'a întors cu 3 pițule la Sibiu.

Știri deochiate

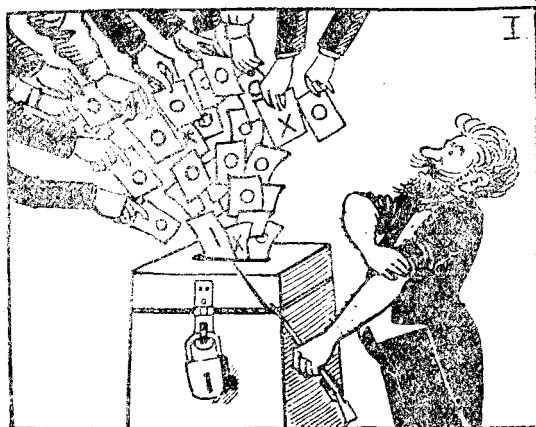
— O gazetă din Sibiu vrea să se plângă la (mămă)-Liga Națiunilor, că domnu Maniu nu-i ministru; și vrea să ceară autonomie pentru Ardeal. Noi cerem autonomie pentru calic, adecă să avem dreptul să facem alegeri când vrem, ca pe ceice nu ne plătesc abonamentul să-i trimetem la vot. Cârpeala ne iese de pe spina lor.

*

— Am rămas singura gazetă serioasă din țară. Cele politice s'au înscris în școlile speciale de mahalagi. Se ceartă și se batjocoresc mai tare ca dracul cu țigănul.

Abilitatea „șefului“ în alegerile trecute

Sau triumful liniei drepte.

Hocus-pocuss Unu

Doi

Trei . . .

Știri telegrafice

Agencia: Tepeluș

Aduse în cârcă de „Calicul“.

Făgăraș. Părinții mariaci ai orașului au publicat licitație pentru procurarea a două vagoane de nrzici ca leac pentru doamnele și dșoarele care se scaldă desbrăcate la „Straud“.

Bradu. La ultima vânătoare de porci kaisăriegării de aici au împuşcat cu cinci puşcături două tufe.

Sadu. S'a permis în mod nelimitat bătaia în crâjmele satului. Se pot bate țărani cu domnii și domni între ei. Cuțitele se vor întrebuința numai la nunți și numai în felul cum s'au întrebuințat nu de mult în Râul-Sadului.

Racovița. Dșoarele și fetele au comandat revolvere dela o mare fabrică pentru a se împuşca în cazul când Făt-frumos ar vrea să se însoare și ele să rămână.

Sebeșul de jos. Marele nostru ziarist, politician și financiar, înaintat cu mâna proprie din frăitar cadet va pleca în zilele acestea în America, ca să revalorizeze leul vânzând lumânări.

Voila. Fetele bătrâne de pe țara Oltului își vor ținea la Sft. Toader aci congresul anual. Fiindcă atunci se tund mânăzii, au hotărât să se tundă și ele.

Sebeșul de jos. Prevestitul ziarist și țărănist Gurămare va pleca la Geneva, pentru a face dreptate în chestia optanților, dacă până atunci această dăruveră nu se va termina. Plecarea va fi după ce numitul om de stat va termina concentrarea la care a fost chemat cu toate că visează că stă de vorbă numai cu generali și miniștri.

In atențiunea dlor învățători și comercianți dela sate

La
Librăria Săteanului, Sibiu

str. Pintenului 1 (peste drum de liceul George Lazar)

au sosit caete de tot felul și de toate mărimile, cretă, creioane, bureți, tăblițe, cerneală, compase, aquarele, notese, penițe, hărți, tablouri istorice, liniale, globuri, călimări, condee, și alte articole de școală.

Mare depozit de cărți școlare pentru școlile primare și secundare, de diferiți autori.

In editura Librăriei Săteanului a mai apărut Abecedarul P. I și II de I. Crișan, sub director M. Sasu, T. Roșu și I. Pavel revizori școlari, aprobat fiind de Min. Instr. Prețul Lei 24.—

Noțiuni de contabilitate în partidă simplă și dublă p. școlile de ucenici, de meserii și pentru clasele superioare ale școlilor primare de I. Crișan sub director al învățământului muncitoresc. Prețul Lei 15.—

Librăria Săteanului procură la comandă toate cărțile necesare școlilor noastre.

Compactoria Librăriei Săteanului leagă orice cărți p. bibliotecii școlare, cu prețurile cele mai avantajoase.

La comenzi mai mari se dă rabat.
